

ĐÔNG

HẠ YÊN THU

Những dãy nhà bên trái xiêu qua rồi những dãy nhà bên phải hình như đang đổ về. Trời bỗng dưng tối đen, nhưng nắng vẫn chói chang và vô số những ngôi sao tóe sáng xoay vòng vòng. Thích một cái, hắn nằm lăn quay giữa đường phố. Mắt nhú nhú không mở lớn ra được vì nắng chói và vì quá mệt mỏi, hắn đưa hai tay quờ quạng trong không khí miệng lải nhải ”Mẹ kiếp, sao ông nằm ở đây?” Rồi hắn cười gằn. ”Cút về nước mây đi, thằng xì ke!” Giọng một người đi đường thốt lên đầy giận dữ, khi anh ta thấy hắn té xuống đất nằm dài không kêu la chỉ cười khan vài tiếng. Nhìn bộ áo quần lồi thối lếch thếch hôi hám và lời lải nhải của hắn, dù không hiểu hắn nói gì người đi đường cũng đoán được hắn là dân nghiện ma túy.

”Mẹ mây, ông là dân nước này, ông phải đi đâu?”. Hắn gượng ngồi dậy rồi đứng lên lão đảo bước. Đôi chân hắn làm như không chịu nổi sức nặng của cái thân xác tong teo, cứ chực khuyu xuống. Có hết sức hắn nhắm hướng ngôi nhà trắng to lớn mà lê bước. Vừa vào đến phòng khách hắn nghe tiếng thằng tây bạn hắn kêu: ”Ê, Tuấn, đến đây đi mây!” Đảo cặp mắt lơ lơ hắn nhìn về hướng tiếng nói. Một nhóm năm bảy mạng, đưa đứng thẳng đưa thì xiêu vẹo như hắn, đang sắp hàng lấy thuốc. Thằng tây bạn hắn nhận mấy viên Metadon. Hắn tiến đến khi nghe cô y tá kêu tên. Cô y tá chích thuốc cho hắn. Theo lời giải thích của bác sĩ thuốc sẽ ngấm dần trong thời gian hai tuần và hắn sẽ không bị cơn nghiện thuốc hành hạ trong hai tuần này. Chích thuốc xong, cô y tá ghi cho hắn một giấy hẹn 14 ngày nữa sẽ đến chích lần kế tiếp. Thằng Ngọc bạn hắn cũng là dân chích bạch phiến như hắn, lại không ưa cai kiểu này, mà chỉ muốn cai bằng thuốc viên Suboxone hằng ngày. Suboxone là thuốc cai loại mới, tốt hơn Metadon. Bác sĩ bảo Suboxone không gây tử vong cũng như không bị cơn nghiện có thể nổi lên hành hạ như trường hợp sử dụng Metadon.

Đi lần về phòng, sau khi được chích thuốc, hắn nằm dài trên giường. Bực bội vì tiếng ồn ào từ ngoài hành lang, nhưng vì mệt mỏi hắn không có phản ứng chỉ nằm yên nhắm mắt lại. Hắn rơi vào giấc ngủ hồi nào không hay. Tỉnh dậy, hắn thấy trong phòng mờ mờ sáng. Tuy bụng đói hắn vẫn nằm yên trên giường không muốn dậy kiếm cái gì ăn. Bốn bức tường trắng buồn bã trong ánh sáng hiu hắt của một ngày sắp qua và đêm sắp về. Căn phòng hắn ở chỉ đủ kê một chiếc giường, một chiếc bàn và một tủ áo. Gia tài của hắn chỉ vồn vện có một ít áo quần và hai đôi giày. Hắn ở một mình trong căn phòng này. Đôi khi cô đơn quá hắn cảm thấy nhớ vợ nhớ con, nên đánh liều gọi điện thoại xin con vợ cho gặp mấy đứa nhỏ, thì nghe câu trả lời đanh đá: ”Anh để tôi yên, về mà làm gì. Về để mấy đứa con thấy thằng cha nghiện xì ke của tụi nó hả. Khỏi đi!”. Có khi điện thoại về nhà nghe tiếng mấy đứa con, xin được nói chuyện với đứa con gái lớn năm nay đã 14 tuổi, thì vợ hắn bảo ”- Khi nào hết cái giọng lè nhè xì ke của anh, thì được nói chuyện với con!”.

Ngoài đường hắn là dân anh chị, sẵn sàng đâm chém, không thua bất cứ thằng nào. Đứa nào hỗn láo là hắn quật ngay. Thằng bạn nào chửi hắn là hắn cho ăn nắm đấm. Chỉ độc nhất con đàn bà vợ hắn là hắn thua. Bị vợ chửi hắn không nói được một câu. Đôi khi con vợ hắn không tiếc lời mạ ly vạn hồi hắn đủ thứ chuyện, hắn chỉ lí nhí trả lời. Ngang tàng như hắn tụi giang hồ cũng nê, chỉ con vợ thì không nê nang hắn chút nào. Hắn là dân anh chị nổi tiếng. Mùa hè năm trước chính hắn cầm đầu băng đảng ở thủ đô thanh toán bọn Trung Đông. Kết quả thằng Tạ bạn hắn bị tạt hóa chất hư luôn đôi mắt, và từ đó thằng này bị mù. Hắn thì bị chém một nhát nhẹ vào má, để lại vết sẹo nằm vắt ngang trên gò má trái kéo xuống đến mép miệng. Báo chí hồi đó tha hồ đăng tin.

Thằng Tạ là dân tỉnh Lào Cai. Tỉnh này giáp giới với Trung Quốc. Tuấn là dân Sơn La. Cái huyện Sông Mã tỉnh Sơn La của hắn là xứ trồng thuốc phiện. Thằng Tạ xuất thân từ vùng hoạt động của các tay anh chị hai nước Việt và Trung Quốc buôn bán xì ke thuốc phiện. Tạ là thằng liều không sợ ma nào cả. Cũng vì dành giang sơn mua bán bạch phiến Heroin và thuốc lắc Ecstasy mà hai bên đụng độ.

Hôm bị chém, Bà chủ ra chỉ thị đưa Tuấn về Động để hỏi han sự việc và lo thu xếp lời khai với Sở cảnh sát ở đây.

Động là một biệt thự to lớn nằm ngay trung tâm, trong khu giàu có. Xe chở hấn chạy thẳng vào ga-ra và hấn từ ga-ra trực tiếp bước vào Động bằng cửa bên hông nhà. Hàng xóm khó lòng thấy được nhau qua khu vườn rộng. Ngôi biệt thự này có một căn hầm, chia ra nhiều phòng, gồm phòng hút, phòng chích và ổ gái mãi dâm. Hàng được chuyển từ đây giao cho khách. Bà chủ còn có hai căn nhà nằm ở ngoại ô, khuất trong khu vườn rộng. Nơi đây bọn Đường Dây đưa người nhập cảnh lậu về tá túc. Tụi đàn bà con gái đưa từ Việt Nam hay nước ngoài vào, được huấn luyện tại đây. Tụi thanh niên do đường dây buôn người đưa vào, được cho vào Động gần gũi với tụi gái mãi dâm và được gài vào để cho hút hoặc chích cần sa ma túy. Cần sa ma túy là sợi dây thông lọng thắt cổ tụi này. Khi đã nghiện thuốc rồi tụi nó sẽ trung thành với Bà chủ, làm việc cho Bà chủ và sẽ được phát thuốc hằng ngày.

Tổ chức của Bà chủ gồm đàn bà con gái hành nghề mãi dâm, đàn ông làm thủ hạ đi đòi nợ, đi thanh toán con nợ. Bà chủ còn có một toán tổ chức các sòng bài tư nhân ngay tại một vài ngôi nhà của thuộc hạ trung kiên. Bà ta có một toán nam nữ được đồ quần vào các cửa hàng, cửa tiệm to lớn sang trọng hoặc vào các thương xá đánh cắp hàng hiệu như áo quần, dây nịt, giày, ví, nước hoa, son phấn, nữ trang, đồng hồ... Loại hàng nóng này được Bà chủ cho phân phối bán cho khách hàng quen ham ăn ham diện để vào Casino chơi bài. Vào Casino phải ăn mặc kiêu đại gia và doanh nhân có tiền. Bỏ tiền ra mua hàng hiệu thì rất đắt, vì thế hàng nóng là hàng bán rất chạy vì rẻ, đúng hàng hiệu nhưng giá chỉ còn một phần tư giá chính thức ở các cửa hàng trên phố. Cơ sở làm ăn của Bà chủ được điều hành từ Động. Kinh doanh đủ loại từ áo quần hàng hóa đắt tiền cho dân chơi vào Casino, đến gái mãi dâm, rượu hạng sang, thuốc phiện ma túy, cho vay nóng... Một cơ sở kinh doanh có tầm hoạt động đáp ứng mọi nhu cầu.

Làm ăn dưới quyền Bà chủ, Tuấn ngày nào cũng chích một cữ bạch phiến. Đủ cữ rồi hấn lên bộ áo quần láng bóng hoặc loại dữ dội tùy theo tình huống, tùy thuộc vào chỉ thị của bà chủ mà đi hành nghề. Công việc của hấn không có gì khó, đó là giao hàng và đi đòi tiền cho bà chủ. Đến nhà mấy thằng chủ tiệm ăn hay quán thịt nướng, chỉ việc ăn mặc thiết ngẫu tạo dáng một đại ca kéo theo vài thằng đàn em. Vào tiệm tụi này chỉ cần nhìn tụi nó bằng nửa con mắt khỏi nói lời nào. Gùm gùm như sẵn sàng chém là tụi con nợ xì tiền ra ngay.

Con nợ của Bà chủ là mấy thằng mê cờ bạc, suốt ngày làm tiệm ăn nhà hàng, là chủ là đầu bếp, có chung một căn bệnh ưa đen đỏ. Suốt ngày làm việc trong nhà hàng cho đến khuya quá mệt mỏi và lam lũ. Cuối ngày đếm tiền cũng bộn, do khai gian thuế má nên có tiền cất đầy trong tủ lại khó có cơ hội để tiêu. Casino là nơi mở khuya khi tiệm ăn đã đóng cửa. Có cơ hội lột xác bằng cách lên đánh đại gia. Nơi đây nhiều sôi nổi dễ làm nóng máu, sẽ đánh ngã được cái nhảm chán đều đặn trong ngày. Vào Casino có dịp làm đại gia bảnh chọe bên sòng bài. Đây là con đường thoát hình hài lam lũ ban ngày nên dễ lôi kéo các chủ tiệm ăn thoát cảnh suốt ngày chiêm chiêm xào xào, quay như con vục. Vào sòng bài còn gặp mấy bà mấy cô cũng nóng máu cờ bạc ăn diện mát mẻ lượn qua lượn lại kiếm chút tình còm. Casino có tình tiền đầy đủ, là nơi tạo thư giãn như được bước vào cửa thiên đàng từ trần gian mỗi một.

Tổ chức của Bà chủ nằm trong cơ cấu xã hội đen. Tay chân của Bà chủ có đủ loại. Loại nhập cảnh chui do Đường Dây đưa vào. Loại do đoàn tụ gia đình sau khi người ở nước này về Việt Nam đã qua cơ quan môi giới kiếm được một anh chồng hoặc chị vợ. Tuấn vào làm việc cho Bà chủ được xếp việc dưới quyền của Hường. Hường không nói giỏi tiếng nước này, tuy là nhân viên gốc của bà chủ. Có lần chờ cho hấn đến gặp cố vấn trên quận, Tuấn nghe hấn chửi không tiếc lời: "Con mẹ cố vấn mặt l... làm gì mà hành xách bà dữ vậy. Cứ việc gửi tiền vào tài khoản cho bà, mắc mớ gì bố nó mà bắt bà cực khổ lên hầu "khổ môn", địt mẹ nó!". Hường mở miệng là chửi thề là văng tục. Lên quận nói chuyện với cố vấn Hường không nói được một câu. Không phải vì ngôn ngữ xứ này khó học mà vì chị ta không có thì giờ và sức khỏe để học mà thôi. Bà chủ rành luật lệ ở đây nên giúp cho Hường khai bệnh để khỏi đi làm, chỉ ăn trợ cấp và đi học tiếng nước này. Cũng vì "bệnh hạn" nên Hường không đi học

được. Nhờ thế chị ta có thì giờ lãnh đạo đội quân trong chiến dịch đánh cướp hàng hiệu do Bà chủ điều hành. Lớn lên trong một gia đình thuộc hạng đại ca ở Nghệ An, vốn liếng chửi thề văng tục của chị ta đã thành một phần đời của chị ta rồi.

Hường năm nay đã khá lớn tuổi. Chị ta xuất thân từ huyện Kỳ Sơn tỉnh Nghệ An, một nơi trồng và tiêu thụ ma túy. Với sở học và vốn liếng giang hồ về ma túy thuốc phiện, Hường là dân anh chị thứ thiệt và được đặc biệt tuyển chọn từ Việt Nam gửi đến nước này hợp tác với bà chủ trong công việc coi sóc, nhận hàng cùng phân phối. Hường có một kinh nghiệm lớn từ những học hỏi trong những năm tháng vùng vẫy giang hồ khi còn làm ăn với các tay buôn thuốc phiện ở Việt Nam. Nhờ có cha, chú, bác là đại ca tiếp thị, chạy việc trong vùng Tam Giác Vàng giữa biên giới ba nước Lào, Thái Lan, Myanmar chị ta biết rất nhiều. Theo lời kể của Hường thì ngày trước chị ta đã theo chân đại ca đi qua các khu vực rừng núi hiểm trở, những cánh đồng Anh túc trồng và sản xuất thuốc phiện bên bờ sông Mê-Kông thuộc địa phận thành phố Chiang Rai, một tỉnh biên giới miền Bắc Thái Lan.

Hường là cánh tay mặt của Bà chủ. Bà chủ có nhiều tay chân rất trung thành sẵn sàng chết theo chỉ thị của bà ta. Hường đã có lần bảo với Tuấn là chị ta phục Bà chủ lắm, vì bà biết dùng người. Chị ta còn bảo cho Tuấn biết Bà chủ không giao cho thằng đàn ông nào điệp vụ quan trọng, vì đàn ông đưa nào cũng có máu đại gái, dễ làm hỏng việc. Tuấn cũng rõ đàn bà xấu xí như Hường mới làm được việc, vì chị ta quá xấu có thằng đàn ông nào muốn đến gần, thì ngại gì việc chị ta vì tình làm hỏng việc. Hường thấy Tuấn có khả năng, ít nói, gan dạ và không dễ bị lừa nên chị ta tin tưởng lắm. Có lần chị ta bảo sẽ nhận Tuấn làm đàn em và truyền nghề cho Tuấn.

Hiện giờ thì Hường giúp Bà chủ quản lý cơ sở. Bà chủ được Trung Ương đặc trách gửi qua đây trên mười lăm năm nay. Bà chủ là tay chân của cơ sở làm ăn bên Việt Nam, qua nước này dưới cái "mác" lấy chồng là thường trú dân tại đây và được đoàn tụ gia đình. Nghe Hường bảo mấy ông lớn tại Việt Nam đã có chiến lược từ lâu. Đưa tổ chức này ra các nước ngoài vừa len lỏi vào cộng đồng Người Việt biết rõ tình hình, vừa làm ăn thu hoạch được lợi nhuận rất lớn, vì toàn là buôn bán hàng nóng bỏng tay, bán xì ke ma túy, doanh thu từ ổ điểm, không phải trả thuế, được điều hành từ Động.

Động là cơ sở không có đăng ký mặt hàng trên thị trường vì là hoạt động của Xã hội Đen. Ở Việt Nam thì hiểu được, vì là tay chân kinh doanh của các ông bà lớn, nên dựa vào quyền lực của ông bà lớn mà chạy việc. Nhưng ở nước ngoài mà bất kể luật pháp tại các nước này thì thật là gan hùm. Bà chủ có tay chân thuộc hạ nhiều. Sách lược làm ăn của Bà chủ là cung cấp đầy đủ cần sa ma túy cho thủ hạ xài. Bộ hạ của bà sẽ trung thành, không dám có ý kiến. Bảo đi thủ tiêu thằng nào cũng làm, bảo đánh ai cũng đánh. Bà chủ khéo tổ chức, có một đám đàn em đông đảo lại biết lo trước lo sau, giỏi thủ tiêu dấu vết. Lại nữa những tên thiếu nợ cũng không phải là dân bị oan. Tội này hoặc có máu cờ bạc sẵn, hoặc bị gài vào sòng bài. Muốn gài thằng nào lại không được, chuyện đó dễ như trở bàn tay. Mấy cha nội đàn ông thì mê gái, chỉ cần cho một "con môi" trẻ tuổi hờ hang kiếm cách gần gũi "đá giò lái" là mấy trụ dê xồm này lọt bẫy ngay. Sau đó tiến tới chuyện cặp kè dẫn vào Casino. Ngồi gần em chàng hăng máu đặt tiền. Em công kích cho chàng đặt cao đánh lớn. Trước sau rồi cũng gặp ma vì đi đêm lâu ngày. Thua sạch túi, em cò môi cho chàng vay tiền. Bà chủ đã cho gài người sẵn lảng vảng trong các nơi này, đợi em ngỏ lời là đại gia ra tay giúp vốn cho chàng đánh tiếp. Cái thằng ngổ người Thái Lan, hẳn có cửa hàng đồ Á châu, một đêm ở Casino với em, thua cháy túi còn cầm cả cửa tiệm của vợ chồng hẳn để đánh tiếp, thua hết sạch, và cửa tiệm vô tay bà chủ. Gã đại gia tay chân Bà chủ cho hẳn vay nợ đánh bài, khi hẳn cháy túi, được bà chỉ thị bảo cho hẳn ít tiền đi taxi về nhà. Qua ngày sau cửa tiệm của thằng Thái Lan này vô tay chủ mới. Con vợ khóc lóc chửi rủa bị hẳn đánh cho một trận bầm tím mặt mày. Cảnh sát đưa vợ nó vào ở trong trung tâm bảo vệ đàn bà bị chồng hành hung. Vào đây có cố vấn xã hội giúp đỡ điền và khai giấy tờ ly dị. Một đêm cháy túi, cháy tiệm, cháy luôn tình chồng nghĩa vợ. Chưa có ai đốt cơ ngơi đốt gia cang nhanh bằng thằng Thái Lan này! Dĩ nhiên cái tiệm của hẳn được sang tên ngay, và không để tên bà chủ, mà để tên một đàn em của bà chủ, là dân Hồng Kông, đã có một vài cửa tiệm làm ăn tại đây rồi. Nhiều lần Hường ngủ lại nhà hẳn, không hiểu bất mãn chuyện gì mà uống rượu đến say mèn, chị ta đã kể cho hẳn nghe không thiếu một điều gì. Chị ta biết hẳn chẳng dám kể cho ai, vì nói ra bà chủ cho đàn em đến xin tí huyết thì khổ thân.

Chịu không nổi cơn đói cồn cào, Tuấn định bò dậy bước ra bếp nấu tô mì gói đem vào phòng ngồi ăn một mình. Nhìn ra bên ngoài trời đã mờ mờ tối. Buồn rầu hẳn nghĩ đến vụ tạt hóa chất năm trước, đã làm thằng Tạ trở thành đui mù. Thằng đó bây giờ ngồi trong bóng tối, ngày cũng như đêm. Thằng Tạ năm nay 41 tuổi, sống thui thui một mình. Sau khi bị mù, vợ nó nhảy theo thằng tào có một tiệm ăn. Đứa con hẳn cũng như vàng như ngọc bị con vợ hẳn dẫn đi mất biệt. Mù lòa ngồi một chỗ, hẳn sống nhờ sự giúp đỡ của chính quyền. Mới tuần trước Tuấn đến thăm hẳn, thằng Tạ mừng rỡ đi lần mò ra mở cửa lòi hẳn vào nhà, hỏi han rối rít. Nhìn thân hình mập phì của thằng Tạ, Tuấn thấy tội nghiệp cho hẳn. Ngồi một chỗ chỉ ăn chứ không vận động nó phì ra là phải. Chỉ mới hơn một năm mà thằng này mập lên 25 ký. Ngày trước nó là thằng đẹp trai ăn mặc chải chuốt, tính tình vui vẻ ai cũng thích. Bây giờ nó thay đổi hẳn, mập thù lù và áo quần thì bốc mùi khai của nước tiểu. Hẳn mù nên hằng ngày có người đưa thức ăn đến. Không đi đâu nên hẳn chẳng ham tắm rửa thay áo quần.

Cánh cửa phòng xích mở. Hường xuất hiện. Tuấn ngồi bật dậy, toát mồ hôi lạnh. Bà chủ cho tìm hẳn để hỏi tội. Hẳn trốn về trung tâm cai nghiện này đã mấy tháng nay. Quyết định nhận sự chữa trị giúp đỡ từ cơ quan y tế của chính quyền để cai nghiện, thoát đời sống nghiện ngập và tội ác. Bà chủ đã có lần kêu hẳn về và bảo ”mày ưa con nào thì cho mày ngủ với con đó. Mày ưa thuốc tau cho thuốc, ưa tiền tau cho tiền. Nhưng mày rời khỏi tay tau thì là mày tự chọn cái chết”. Hường đã giải thích cho hẳn rõ, đã làm tay chân của bà chủ thì phải tuyệt đối trung thành, có nghĩa là sống chết với bà chủ. Sống, là suốt đời tiếp tục làm việc theo chỉ thị của bà chủ. Chết, là chọn con đường cai nghiện không hợp tác thì sẽ chết dưới tay của bà chủ.

Hường lạnh lùng tiến tới, trên tay chị ta cầm cái túi giấy nhỏ. Chị ta đặt túi giấy xuống bàn, giọng sắt đá: ”Mấy viên này bà chủ gởi cho mày. Nhớ khóa cửa cho kỹ. Ngày mai khi nhân viên trung tâm này phá cửa vào sẽ thấy mày đã chết cứng, Bà chủ hứa sẽ để yên cho vợ con mày. Nếu không, con gái mày sẽ được đưa vào Động”. Dừng lại trước khi mở cửa đi ra, chị ta nói ”Hãy yên tâm! Tau hứa với mày, sau này Bà chủ sẽ không động đến con gái mày”.

HẠ YÊN THU